

Gestió de les llengües a l'aula

Pla de Llengües 2024-2026

Amb el vistiplau de la Comissió de Política Lingüística del 12 d'abril de 2024 i aprovat pel Consell de Govern del 20 de juny de 2024 (Acord 158/2024)

1. Llengua d'impartició de la docència i llengua d'avaluació

Pel que fa al primer, d'acord amb el marc normatiu vigent, la llengua o llengües en què s'ha d'impartir una assignatura és una informació pública i vinculant que apareix a les guies docents de les matèries i que l'estudiant ha de conèixer abans del període de matrícula.

La llengua d'impartició de la docència de què s'informa és la llengua en què s'imparteix la classe i es redacten els exàmens i altres proves d'avaluació, independentment de la bibliografia o dels materials de l'assignatura, que poden ser en altres llengües.

Quant a la llengua d'avaluació, tal com s'indica en la [Normativa de l'avaluació i la qualificació dels aprenentatges de graus i màsters](https://www.udl.cat/export/sites/universitat-lleida/ca/udl/norma/.galleries/docs/Ordenacio_academica/Acord-357-C) [https://www.udl.cat/export/sites/universitat-lleida/ca/udl/norma/.galleries/docs/Ordenacio_academica/Acord-357-C], l'enunciat de les activitats d'avaluació escrites s'ha de redactar en la llengua d'impartició de la docència que s'hagi fet pública a través de la guia docent de l'assignatura i l'estudiant pot emprar en la seua resposta qualsevol de les llengües oficials de la UdL, excepte que en la guia docent s'especifiqui que la llengua en què s'imparteix l'assignatura és determinant per a l'avaluació dels coneixements (especialment en els estudis filològics o lingüístics). El professor o professora també ha d'indicar en la guia docent si l'estudiant pot respondre les proves escrites en una altra llengua diferent de les oficials de la UdL o de la impartició de l'assignatura, sempre que es garanteixi la capacitat d'avaluació. En les proves orals són aplicables els mateixos criteris.

En aplicació del segon principi, el de seguretat lingüística, la llengua d'impartició de la docència no es pot modificar, ja que el canvi generaria inseguretat lingüística tant en el professor com en els estudiants de l'assignatura, que veurien afectats els seus drets lingüístics.

1. Drets i compromisos

1. Els centres han d'informar l'estudiant de la llengua d'impartició de la docència amb anterioritat al període de matrícula.
2. Aquesta informació ha de constar a les guies docents, ha de ser pública i és vinculant.
3. La publicació de la llengua d'impartició dona seguretat lingüística, tant a l'estudiant que s'hi matricula com al professorat que la imparteix.
4. Si es produeixi un canvi de la llengua d'impartició, el centre ha de fer pública la llengua en què s'impartirà.
5. El professorat té el dret d'escollir la llengua oficial (català o castellà) de la docència i a utilitzar-la oralment i per escrit, excepte que en els casos en què la llengua en què s'imparteix l'assignatura és determinant per a l'avaluació dels coneixements.
6. L'estudiant té el dret de disposar d'informació sobre la llengua d'impartició de l'assignatura prèviament a la matrícula.

7. L'estudiant té el dret d'utilitzar la llengua oficial que triï tant en les comunicacions orals com escrites, independentment de la llengua oficial (català o castellà) en què s'imparteix l'assignatura, excepte en els casos en què la llengua en què s'imparteix l'assignatura és determinant per a l'avaluació dels coneixements.
8. En les assignatures impartides en català o castellà, l'estudiant pot utilitzar una tercera llengua a classe oralment i per escrit, si compta amb l'acord previ del professorat que imparteix l'assignatura.
9. El professorat es compromet a mantenir la llengua d'impartició durant tot el període docent.
10. L'estudiant es compromet a respectar la llengua d'impartició de l'assignatura publicada a la guia docent i a no demanar canvi de llengua.